

Et andet *Mindretal* (Heilesen og Valdemar Nielsen) anerkender, at Statens Overtagelse af de koncessionerede Selskabers Ejendele under de nuværende økonomiske Forhold, og saaledes som § 2, 3die Stykke, i Lov om Anlæg og Drift af Telefoner og Telegrafer af 11. Maj 1897 bestemmer Overtagelsesvilkaarene, ikke kan tilraades. Med særlig Tilfredshed vilde Mindretallet have medvirket til en Ordning af det jyske Telefonvæsen paa Grundlag af Andelsdrift af dette, men nogen Mulighed for en saadan Løsning ses heller ikke at foreligge under de nuværende Forhold.

Mindretallet anerkender ogsaa, at den under Udvalgets Arbejde opnaaede Enighed om de smaa stedlige Telefonselskabers Stilling og om Taksternes Fastsættelse og disses Nedsættelse fra 1. Januar 1922 at regne betyder en væsentlig Forbedring af Forslaget, selv om Mindretallet kunde have ønsket at komme videre i Retning af en betydelig billigere Telefonbesiddelse, en betydelig lavere Takst for selve dette at have Telefon, med Pligt til at betale for de førte Samtaler, hvilket efter Mindretallets Opfattelse især under de nuværende økonomiske Forhold vilde være af stor Betydning for Telefonens Udbredelse. Fremdeles mener Mindretallet, at der i større Omfang kunde og burde have været taget Hensyn til de af den jyske Befolkning gennem Abonentforeningerne udtalte Ønsker, end det har været muligt at opnaa Enighed om i Udvalget. Vel maa det anerkendes, at Koncessionen maa gives paa saadanne Betingelser, at Telefonselskabet faar Udsigt til paa rimelige Vilkaar at skaffe sig den Kapital, der maatte være nødvendig til Indførelsen af en tilfredsstillende Telefondrift i Jylland, men dette maa ogsaa antages at være Tilfældet, naar det aarlige Maksimumsudbytte af Aktiekapitalen, der i hvert Fald som Regel vil kunne paaregnes, i Overensstemmelse med en fra Abonentforeningerne til Udvalget sket Henvendelse fastsættes til 7 pCt. og Overtagelseskursen til højst 115, hvilket under Hensyn til, at Kursen i længere Tid har været 101—102 og først i de sidste

Dage er steget nogle Points, synes at være en for Selskabet særdeles tilfredsstillende Kurs. En saadan Ordning er heller ikke ukendt fra de under Forhandlingerne om det foreliggende Forslag oftere paaberaabte Koncessioner af 1919 for Telefonselskaberne paa Øerne, idet det aarlige Maksimumsudbytte saavel for Bornholms som Lolland-Falsters Telefonselskab er fastsat til 7 pCt. og Overtagelseskursen for det sidstnævnte Selskab til 115.

Endvidere synes man at kunne imødekomme det af Abonnenterne fremsatte Ønske om, at Koncessionen kun gives for 10 Aar, uden at dette paa nogen Maade kan forringe Selskabets Udsigt til at skaffe sig fornøden Kapital og foretage de for en forsvarlig Telefondrift nødvendige Anlæg, naar det straks fastsættes, at Selskabet ved Tiaarsperiodens Udløb enten faar den omtalte Indløsningskurs, hvis Staten vil overtage hele det jyske Telefonvæsen, eller Sikkerhed for en ny 10-aarig Koncession paa de nu fastsatte Vilkaar.

Dernæst maa man ogsaa med Abonnenterne være enig i, at en Godtgørelse til Bestyrelse og Forretningsudvalg af 25 000 Kr. maa anses for fuldt tilstrækkelig.

Ogsaa ud fra den Betragtning, om hvilken der i Telefonkommissionen har været Enighed, at en Løsning af Telefonspørgsmaalet for at være acceptabel i sig maa indeholde Statsovertagelse af den hele Telefondrift som det Endemaal, hvorimod der sigtes, hvilket for Jyllands Vedkommende faar særlig Vægt derved, at Staten i Forvejen har hele Telefondriften i Sønderjylland og den allernordligste Del af Nørrejylland, maa Mindretallet være af den Opfattelse, at alle Selskabets Aktieudvidelser bør give Staten Adgang til, om den ønsker det, at overtage alle de nye Aktier til pari Kurs, ligesom Staten, der gennem en Repræsentation i det koncessionerede Selskabs Bestyrelse, ogsaa paa denne Maade straks bør have Indflydelse paa dets Ledelse, bør have Adgang til at udnævne et Antal Bestyrelsesmedlemmer, som ikke er Aktionærer i Selskabet, der passende findes at kunne sættes til mindst en Trediedel af